

בְּהָרֶ דָעַת

עלון שבועי מבית ישיבת ההסדר בנהരיה

שבת חול המועד פסח התשפ"ג | גילון מס' 14

לעוני שמות:

- כנית השבת: 18:33
- יציאת השבת: 19:41
- שകיעה: 19:03
- רבינו תם: 20:16

הכמה שנותית:

אורן צנפ - אלה ב'

מדיני ספירת העומר:

מי שכח לספור בלילה - יספר ביום לא ברכה, ויכול להמשיך לספור בשאר הימים בברכה.

אם שכח לספור בלילה וגם ביום לא נזכר - ממשיר בשאר הימים לספור ללא ברכה.

והסביר לכך שאמם לrhoה"פ כל יום מימי העומר זו מצווה בפני עצמה, אנו חוששים לדעה שאומרת שספירת העומר היא מצווה אחת ארוכה ושאמ שכח يوم אחד אין יכול להמשיך לספור. ולכן כיוון שיש ספק ברכה לבטלה - ימשיר לספור אך ללא ברכה.

אמנם אם הוא מסופק אם ספר או לא - ממשיר לספור בשאר הימים בברכה.

אה מה fe fe!

צער תורה אף עלות הגאות:

נהה ללקאיי - אלה ב'

בקראת התורה לשבת משה מבקש מהקב"ה - "יעטה אמת-נא מזאתני חן בעיניך הוציאני בא את-דרכך ואזכה למען אמץ-חן בעיניך וראה פי עמך הגוי מהה":

ומפרש התולדות יעקב יוסף שם: והוא, מצינו שנתחבטו בקושיאנו זו נביאים ראשונים, כמו"ש משה ובינו ע"ה (שםות לג, יג) הודיעני [נא] את דרכיך, מפני מה צדיק ורע לו, רשות טוב לו, כמבהיר בש"ס דברות (ז.). וכן תמה הנביא (ירמיה יב, א) אך משפטים בדבר אותו מודיע דרך רשעים צלה שלו כל bogei בגדי בגדי.

נראה את אחת התשובות לדבר על פי מה כתוב בספר דברים - "ידעת כי יהוה אליהיך הוא האלהים האל הנאמן שמר הברית והחסד לאhabbi ולשמורי מצותו [מצותיו] לאלף דור ומשלים לשנאיו אל פניו להאבדו לא יאוחר לשנאו אל פניו ישלם לו"

לרשות יש מעט מעשים טובים וכמוון שהקב"ה לא מקפח שכו אף בריה ולכך הוא נותן לו את השכר בעולם זהה - הוא מצליה כאן, יש לו כסף והשפעה בעולם, אך בכך שהוא מקבל את השכר כאן ה' מאבידו מחיי העולם הבא.

כאשר רואים את הצדיק מתיזיר, זה משומש שה' רוצה לנתקות אותו בעולם זהה כדי שייכנס נקי לעולם הבא ונמצא שזו טובה גודלה, ואומר רב פינטו: צריך לדעת שככל יסורים שיש לאדם קצובים בזמן, יידע האדם שברגע אחד יגיע העת שנתקצב ממשמים והם עברו ממנו.

אם כן, כשנבין שגם האיסורים הם דבר טוב בעבורנו, נוכל לשנחנו בהם והם יביאו אותנו לקרבה גדולה יותר לקב"ה, וכשנבין שעוזנו בתהילך התיקון, נשמח ונעריך עוד יותר את החסדים והטובות שה' עושה איתנו בכל רגע ורגע.

זכרון אהבה:

בחול המועד נוהגים לברך: "מועדים לשמחה".

ישנו חיזוק נפלא שטמון כאן!

גם כשאנו מועדים בחיים, (מעידה מלשון נפילה) עליינו צריכים לקחת את זה למקום של שמחה, למקום של צמיחה ועליה.

לזכור ולהבין שמהמקום של הנפילה אפשר לצמוח, להתקדם, להבנות!

ישנם שתי אפשרויות:

הראשונה, להתייאש, ומתווךvr למשיר וליפול חלילה.

השנייה, לנסתות לראות איך לומדים מהנפילה, ומתווךvr להתקדם לחיים טובים ומוצלחים יותר.